

Однако, даже если не заглядывать в столь отдаленное будущее, то и сегодня можно увидеть, как информационно-цифровые технологии искажают действительность. Д. С. Сергеева, иллюстрируя работу «Twitter», показывает, что «некоторые блоги содержат в себе рекламу, пропаганду, лозунги и т.д., которые в той или иной степени влияют на сознание получателя» [2, с. 126]. И это пример лишь одной международной социальной сети, которая может искажать действительность и манипулировать нашим сознанием.

В связи с трудной эпидемиологической обстановкой и все большим переходом на дистанционный формат мы должны быть осторожнее в предоставлении информационно-цифровым технологиям всеобъемлющего «зеленого света». Ведь в первую очередь эти технологии рассматриваются большинством людей, лишенных доступа к Big Data, как сфера удобства, комфорта и развлечения. Далеко не в первую очередь пользователь информационной сети думает о манипуляции его сознанием. В итоге пользователи все больше и больше привыкают к удобному формату и не желают отказываться от него. Это создает стабильную платформу для политических акторов, которые могут манипулировать и искажать информацию. И они не переживают о том, что из-за ряда возможных скандалов и всплывающей реальной информации аудитория откажется от данного источника, передающего информационный код. Все потому, что программы, созданные информационно-цифровыми технологиями, в первую очередь удобны, комфортны и находятся в тренде.

Список источников:

1. Володенков, С. В. Digital-технологии в системе традиционных институтов власти: политический потенциал и современные вызовы / С. В. Володенков // Вестник Московского государственного областного университета. – 2018. – № 2. – С. 39–48.
2. Сергеева, С. Д. Формирование имиджа политика в современном информационном пространстве / С. Д. Сергеева // Вестник Северного (Арктического) федерального университета. Серия: Гуманитарные и социальные науки. – 2017. – С. 124–131.

<http://edoc.bseu.by/>

*В.А. Теплюк, студентка
lerochkateplu@gmail.com
КУБГ(Київ, Україна)*

ВИКОРИСТАННЯ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ У ВИБОРЧИХ ПРОЦЕСАХ

У сучасних умовах і особливо в практиці розвинених країн, Інтернет видається важливою, а в деяких випадках вже невід'ємною складовою виборчого процесу. Розвиток Інтернет-технологій протягом багатьох років відкривав все більше і більше можливостей для інфраструктурних та інформаційних

передвиборчих планів в рамках організації та впровадження компонентів виборчого процесу.

Безперечно, сучасні тенденції у цій галузі знайшли своє відображення в українських реаліях, коли мережа характеризується швидким розвитком як кількісно – збільшення кількості користувачів, так і якісно – сприйняття Інтернету розвивається від суто розважального характеру до джерела соціально-політичної інформації та засобів політичної участі.

Посилаючись на світовий досвід ролі Інтернет-технологій у виборчих процесах, зокрема, і в політичній комунікації загалом, з одного боку можна стверджувати, що в сучасному світі глобальна мережа утворює нові можливості ефективного контролю громадянського суспільства над державою. Будучи набагато менш адміністративно контрольовано (ніж традиційні методи взаємодії між виборцями та державою), Інтернет має досить широкі межі для того, щоб стати відносно незалежним комунікативним процесом між громадськістю та державою з соціально-політичних та інших питань.

Як показує світовий досвід, веб-технології сприяють тіснішому спілкуванню виборців із партіями та кандидатами, створюють можливості для більш ефективного прояву їхніх уподобань та випереджальних вимог, створюють умови для об'єднання громадян заради політичних та інших соціальних інтересів.

Однак, з іншого боку, Інтернет-технології стають дедалі досконалішим та інструментом маніпулювання свідомістю виборців державним апаратом, партіями та кандидатами.

Багато сучасних дослідників сходяться на думці, що глобальна мережа має ряд ключових переваг, які можуть значно підвищити рівень ефективності виборчого процесу. Зокрема, серед них виділяють такі функціональні переваги Інтернету: засіб інформування громадськості про виборчий процес; інструмент збору, обміну та розповсюдження інформації.

Використання Інтернет-технологій у виборчому процесі слід розглядати з кількох ключових позицій:

- інформування населення про свої права виборців, правила голосування, а також надання доступу до інформації про кандидатів та партії, про хід та результати голосування та інші дані;

- використання Інтернет-технологій у виборчій процедурі: в діяльності держави з організації та проведення виборів, включаючи надання можливостей дистанційного голосування та обміну інформацією (наприклад, між виборчими комісіями та всередині них), а також як в рамках організації зворотного зв'язку виборців та громадянського контролю за ходом голосування;

- використання Інтернет-технологій у виборчих кампаніях, тобто їх використання політичними партіями та незалежними кандидатами в агітаційних цілях.